

Sygn. akt XVII AmT 196/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 1 października 2018 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmT 196/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z 1 października 2018 r., znak: (...), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm.) za lata 2013, 2014, 2015, 2016 i 2017,

1. na podstawie art 210 ust. 1 i 2 oraz art. 209 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1907 z późn. zm., dalej „Pt”), w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist oraz na podstawie art 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm., dalej „k.p.a”) w związku z art. 206 ust 1 Pt nakładam na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. karę pieniężną, płatną do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „Prezes UKE”) informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych:

- według stanu na dzień 31 grudnia 2013 r. w wysokości 600 PLN (słownie: sześćset złotych);

- według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. w wysokości 600 PLN (słownie: sześćset złotych);
- według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. w wysokości 600 PLN (słownie: sześćset złotych);
- według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. w wysokości 600 PLN (słownie: sześćset złotych);

2. na podstawie art. 105 § lk.p.a., art. 206 ust. 1 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, umarzył postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Stronę, w związku z niewypelnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok sprawozdawczy 2017.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. zaskarżając ją w zakresie pkt. 1.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

1) art. 210 ust. 1 i 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne oraz art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych - poprzez ich nieprawidłowe zastosowanie w sprawie i wymierzenie Spółce kary pieniężnej w łącznej wysokości 2.400,00 zł.

2) art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych poprzez jego błędną interpretację wskutek uznania, że obowiązek sprawozdawczy spoczywa także na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym, który nie posiada w żadnej formie i w żaden sposób infrastruktury wskazanej w tym przepisie,

W związku z powyższym odwołujący wniósł o:

- 1) zmianę w/w decyzji w zaskarżonym zakresie i w tej części umorzenie w całości postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej dla Spółki,
- 2) zasądzenie od organu na rzecz Spółki kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o :

1. oddalenie odwołania w całości,
2. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów znajdujących się w administracyjnych aktach sprawy znak: (...) (k.l - k.24), przekazanych do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także „SOKiK”), na okoliczności przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego przez Prezesa UKE stanu faktycznego oraz treści zaskarżonej Decyzji – w szczególności na okoliczność, iż Prezes UKE zasadnie nałożył na Powoda karę pieniężną w prawidłowej wysokości.

Z uwzględnieniem specyfiki postępowania przed SOKiK, polegającej na tym, że strony nie muszą powielać postępowania dowodowego przeprowadzonego już przez Prezesa UKE, gdyż dowody zgromadzone w postępowaniu administracyjnym i sam sposób przeprowadzenia tego postępowania, stanowiąc kanwę decyzji, są jej nieodłącznym elementem i przez to są przedmiotem badania SOKiK niezależnie od wniosków stron,

3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. była wpisana do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych ((...)), prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem: (...).

(...) Sp. z o.o. zaprzestała działalności telekomunikacyjnej z dniem 31 grudnia 2017 r. i w dniu 3 stycznia 2018 r. została wykreślona z (...).

Przedsiębiorca nie przedłożył w terminach ustawowych danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za lata 2013, 2014, 2015 i 2016 r.

Spółka nie przekazała do Systemu Informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej, służącego do gromadzenia, przetwarzania, prezentowania i udostępniania informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz budynkach umożliwiających kolokację, wg stanu na dzień 31 grudnia 2013, 2014, 2015 i 2016 r.

Zawiadomieniem z 21 czerwca 2018 r., znak: (...) (pismo zostało prawidłowo doręczone Stronie zgodnie z potwierdzeniem odbioru w dniu 25 czerwca 2018 r.). Prezes UKE poinformował Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za lata 2013, 2014, 2015, i 2016. W piśmie, Prezes UKE wezwał Stronę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia.

Pismem z dnia 18 lipca 2018 r. (data wpływu do UKE w dniu 23 lipca 2018 r.). Strona poinformowała, że w dniu 26 czerwca 2018 r. na portalu (...) przedłożyła oświadczenie, że nie przekazała danych za lata 2013, 2014, 2015, i 2016 w zakresie; węzłów sieci telekomunikacyjnej, interfejsów węzłów, elementów infrastruktury telekomunikacyjnej zapewniających łączenie kabli telekomunikacyjnych, punktów styku, miedzianych i światłowodowych linii kablowych oraz ciemnych włókien, linii bezprzewodowych, połączeń między węzłami, budynków lub budowli, w których występuje zakończenie sieci, świadczonych usług w budynkach objętych zasięgiem sieci telekomunikacyjnej, budynków umożliwiających kolokację, z uwagi na fakt, że spółka nie posiada infrastruktury telekomunikacyjnej.

Prezes UKE otrzymał od Strony oświadczenia przekazane do Systemu Informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej (dalej „SIIS”), za 2013, 2014, 2015, 2016 i 2017 r. informujące, że Strona nie posiada własnej infrastruktury telekomunikacyjnej dopiero 26 czerwca 2018 r., czyli po wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary.

Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE.

Powodowa spółka, jak wynika z poz. A kopii Rachunku zysków i strat (wariant porównawczy) załączonego do pisma Strony z dnia 18 lipca 2018 r., osiągnęła w 2017 roku przychody w wysokości (...) zł.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że kwestią bezprzedmiotową jest okoliczność, że powodowa spółka była wpisana do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE. Przewidziany w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist obowiązek sprawozdawczy dotyczył powódki, jako przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 27 P.t.

W latach 2013, 2014, 2015 i 2016 spółka była wpisana do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, do momentu kiedy to (...) Sp. z o.o. zaprzestała działalności telekomunikacyjnej z dniem 31 grudnia 2017 r. i w dniu 3 stycznia 2018 r. została wykreślona z (...).

Wskazania wymaga, że ani przepisy Prawa telekomunikacyjnego, jak również przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, nie dają podstaw do przyjęcia, że przedsiębiorca telekomunikacyjny, wykreślony z rejestru zwolniony jest z wykonywania obowiązków sprawozdawczych wobec Prezesa UKE, w tym obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za lata przeszłe, przed wykreśleniem z rejestru (...).

W sprawie bezsporne jest również, że powódka nie zakwestionowała faktu naruszenia obowiązku co do zasady, jakkolwiek powoływała się na fakt, że obowiązek sprawozdawczy nie spoczywał na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym, który nie posiada w żadnej formie i w żaden sposób infrastruktury wskazanej w tym przepisie. Zarzut powodowej spółki w tym zakresie należy uznać za chybiony.

Wbrew twierdzeniom powodowej spółki obowiązek sprawozdania z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, spoczywa również na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym, który nie posiada infrastruktury, albowiem dla oceny zastosowania tego przepisu znaczenie ma przymiot przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Bez znaczenia z kolei pozostaje okoliczność, czy przedsiębiorca telekomunikacyjny posiada infrastrukturę telekomunikacyjną, czy też nie. Brak infrastruktury przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nie usprawiedliwia zatem zaniechania wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Przedmiotem decyzji jest nałożenie kary pieniężnej za delikt administracyjny, który wystąpił w latach 2013, 2014, 2015 i 2016 na skutek upływu w dniu każdego 31 marca następującego po tych latach, tj. terminu na wykonanie obowiązku sprawozdawczego, za wskazane lata (informacje dotyczące posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych), o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, a który to delikt zdefiniowany jest w art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t.

Stwierdzić należy, że niniejsze postępowanie toczy się na podstawie art. 206 ust. 1 - ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1954 ze zm.) przed Prezesem UKE na podstawie przepisów k.p.a., ze zmianami wynikającymi z ustawy o wruist, natomiast Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznając tego rodzaju sprawę zasadniczo powinien brać pod uwagę stan faktyczny i stan prawny z daty wydania zaskarżonej decyzji (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt III SK 76/13, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt III SK 11/15). Wobec wejścia w życie w dniu 12 grudnia 2018 r. ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 1118), dokonała ona zmiany m.in. art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t. Jednocześnie jednak w myśl art. 12 tej ustawy do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie przedmiotowej ustawy, dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t., stosuje się przepisy dotychczasowe.

W przypadku udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych informacji lub dostarczenia dokumentów zawierających takie informacje, jak również w przypadku nie udzielenia informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, podmiot zobowiązany podlega karze pieniężnej zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t. Oznacza to, że niezachowanie przedmiotowego terminu do przekazania danych, przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, również podlega karze pieniężnej, o jakiej mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t.

Powodowa spółka nie wypełniła obowiązku sprawozdawczego, o którym w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za lata 2013, 2014, 2015 i 2016 w terminie przewidzianym prawem i nie kwestionuje tego faktu, iż de facto dopuściła się przedmiotowego deliktu administracyjnego. Istniały zatem zarówno podstawy prawne, jak i podstawy faktyczne do nałożenia kar pieniężnych za uchybienie obowiązkowi sprawozdawczemu za wskazane wyżej lata, w związku z czym brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji, a co za tym idzie nałożonej kary pieniężnej.

Zgodnie z treścią art. 209 ust. 1 P.t., kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o spieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub

udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

W myśl ust. 1a wskazanego przepisu kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Jak wskazuje treść powołanego wyżej przepisu, jednym z obowiązków ustawowych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest obowiązek dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą, w związku z obowiązkiem sprawozdawczym, określonym przepisem art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm.)

Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (wruist) Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Z kolei w myśl ust. 2 art. 29 ustawy o wruist, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,
- 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy wskazać, że powodowa spółka jako przedsiębiorca telekomunikacyjny uprzednio wpisana do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE, była zobowiązana do przedłożenia Prezesowi UKE danych, o których mowa w powołanym wyżej art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014, 2015 i 2016.

Przepis ten jest przepisem prawa materialnego, stąd też przekroczenie ustawowego terminu do złożenia sprawozdania nie podlega przywrócenia i bez względu na winę, bądź jej brak, przy złożeniu niepełnych informacji, naruszający ten przepis podlega karze pieniężnej.

Spółka w związku z tym ponad wszelką wątpliwość wypełniła swoim zachowaniem dyspozycję art. 209 ust. 1 P.t., albowiem nie przekazała danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 wruist.

Zgodnie z art. 209 ust. 1a P.t. za dopuszczalnością nałożenia kary przemawiają czas trwania, zakres naruszenia i skutki prawne naruszenia.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że przekazywanie Prezesowi UKE sanych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 2 wruist, ma zapewnić stworzenie warunków rozwoju i wykorzystywanie nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, m.in. poprzez likwidację barier, poprawę dostępu do gruntów, budynków w procesie inwestycyjnym, poprawę dostępu do gruntów, budynków i ich części na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym należącej do podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, przyczyniając się w ten sposób do wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych i zapewnienia użytkownikom końcowym świadczenia usług najwyższej jakości.

Niedopełnienie przez powodową spółkę obowiązku sprawozdawczego za lata 2013, 2014, 2015 i 2016 utrudniło zatem pozwanemu realizację powyższych obowiązków, jak również mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym usług telekomunikacyjnych. Zaznaczenia wymaga, że Prezes UKE dla celów prawidłowego przeprowadzenia inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej, udostępnił i administruje systemem informatycznym, którego funkcjonalność ma za zadanie usprawnić proces przesyłania danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 wruist, również ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilości w raportach składanych przez zobowiązane do tego podmioty, w tym powodową spółkę.

Naruszenia polegającego na nieprzekazaniu Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w kontekście przesłanki zakresu naruszenia, którego dopuściła się spółka prowadziło do utrudnienia realizacji wyżej wskazanych obowiązków Prezesa UKE, a w szczególności mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej, nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym, w tym wykluczonym cyfrowo, usług telekomunikacyjnych. Tym samym zakres naruszenia po stronie spółki należało uznać jako znaczny.

Wypełnienie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku sprawozdawczego wynikającego z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist jest niezbędne m.in. w celu realizacji zadań powierzonych UKE w ramach Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020. W ramach prowadzonej przez Prezesa UKE inwentaryzacji usług infrastruktury telekomunikacyjnej oraz opracowanej na jej podstawie analizy dostępu do usług szerokopasmowych połączonej z wieloaspektową oceną ekonomiczną opłacalności rozpoczęcia inwestycji identyfikowane są obszary wymagające udzielenia wsparcia na rozwój infrastruktury szerokopasmowej w ramach (...). Dla celów prawidłowego przeprowadzenia inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej Prezes UKE udostępnił i administruje systemem teleinformatycznym SUS, którego funkcjonalności mają za zadanie usprawnić proces przesyłania danych o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w tym ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilość w raportach składanych przez podmioty do tego zobowiązane. Dlatego też w ocenie Sądu, każdy przypadek nieprzekazania Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist wpływa na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali całego kraju. Nieprzekazywanie przez podmioty zobowiązane wymaganych danych znacznie utrudnia Prezesowi UKE typowanie obszarów, na których istnieje zapotrzebowanie na udzielenie wsparcia ze środków pochodzących z (...). Istnieje zatem duże prawdopodobieństwo, że może dojść do udzielenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu nieuzasadnionej pomocy publicznej, tj. udzielenia wsparcia finansowego na obszarze zgłoszonym jako biała plama, na którym faktycznie istnieje już sieć telekomunikacyjna i istnieje możliwość świadczenia usług - co będzie konsekwencją nieprzekazania Prezesowi UKE danych wymaganych na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Regulacje zawarte w przepisie art. 29 ustawy o wruist ustanawiają podstawę prawną do przeprowadzenia przez Prezesa UKE dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwentaryzacji przedstawiającej pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi, zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem pokrycia łączami światłowodowymi

oraz sieciami bezprzewodowymi. Inwentaryzacje przedstawiające aktualne pokrycie infrastrukturą szerokopasmową są podstawowym narzędziem zalecanym przez Komisję Europejską oraz stosowanym powszechnie w innych państwach Unii Europejskiej, jako punkt wyjścia do wszelkich interwencji publicznych w sektorze telekomunikacyjnym, w szczególności umożliwiającym zlokalizowanie tzw. obszarów białych, szarych i czarnych, a w konsekwencji przyczyniającym się do zapewnienia użytkownikom końcowym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej usług telekomunikacyjnych na najwyższym poziomie.

W związku z możliwością wystąpienia wysoce niepożądanych skutków naruszenia polegającego na przekazaniu Prezesowi UKE niepełnych danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, wg stanu na dzień 31 grudnia 2013, 2014, 2015 i 2016 r. uzasadniają wymiar kary określony niniejszą decyzją.

Prezes UKE ustalając wymiar kary, jest zobowiązany oprócz ustalenia zakresu naruszenia, wziąć pod uwagę całokształt okoliczności związanych z prowadzoną przez Stronę działalnością gospodarczą, uwzględniając w szczególności sposób wykonywania ustawowych obowiązków oraz fakt wystąpienia ewentualnych naruszeń w tym zakresie. Należy bowiem podkreślić, iż w przypadku ustalenia pozytywnego stosunku do obowiązującego porządku prawnego, wykonywania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków ustawowych, a także braku naruszeń i wcześniejszych kar, tj. okoliczności mających bezpośredni wpływ na wymiar kary, Prezes UKE zobowiązany jest odpowiednio zmniejszyć wysokość kary pieniężnej.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej Prezes UKE wziął pod uwagę dotychczasową działalność Strony, a w szczególności fakt, że na spółkę nie była karana poprzez nałożenie kary pieniężnej przez Prezesa UKE.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało stwierdzić, że omawiana przesłanka przemawiała za złagodzeniem wymiaru kary pieniężnej.

Zgodnie z treścią art. 210 ust. 2 P.t. wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uzależniona została także od jego możliwości finansowych.

Spółka wykazała, że wielkość jej przychodów za 2017 r. wynosiła (...) zł.

Wskazana kwota została przyjęta jako podstawa wymiaru kary, o której mowa w art. 210 ust. 1 P.t.

Zgodnie z treścią art. 210 ust. 1 P.t. maksymalna wysokość kary stanowiła kwotę (...)zł, co stanowi 3% podstawy wymiaru kary, za każde naruszenie przepisu.

Mając na względzie wskazane wyżej okoliczności, a w szczególności fakt ostatecznego (po terminie) wykonania przez spółkę w toku postępowania obowiązku dostarczenia danych za lata 2013, 2014, 2015 i 2016 wymaganych zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. przekazanie Prezesowi UKE danych wg stany na dzień 31 grudnia 2013, 2014, 2015 i 2016 r., prawidłowo ustalono wysokość kar na kwotę po 600 zł za każde naruszenie obowiązku sprawozdawczego w latach 2013, 2014, 2015 i 2016. Kara pieniężna w takiej wysokości po pierwsze mieści się w określonych ustawą granicach 3% przechodu spółki, po drugie kara w takiej wysokości znajduje się w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, będąc de facto na poziomie minimalnym.

Zdaniem Sądu, pozwany prawidłowo uwzględnił okoliczności łagodzące wymiar kary pieniężnej, mające wpływ na wysokość wskazanej kary, albowiem strona ostatecznie dopełniła przedmiotowego obowiązku, ale po wszczęciu postępowania administracyjnego, jak również pozwany uwzględnił okoliczność, że strona powodowa nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE.

Zaznaczyć należy, iż celem kary pieniężnej uregulowanej w art. 209 ust. 1 P.t., jak wskazał Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI ACa 336/16, Lex Nr 2390610, jest zapewnienie zgodności działalności przedsiębiorstw telekomunikacyjnych z celami prawa telekomunikacyjnego, do których należą m.in.: wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienie ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz

zasobami orbitalnymi, zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, zapewnienie neutralności technologicznej, zapewnienie użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Jest to odpowiedzialność zobiektywizowana, niezależna od winy przedsiębiorcy, elementy takie jak: zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, mają znaczenie jedynie w zakresie określenia wysokości kary pieniężnej. Wskazać należy również, że kara pieniężna nie ogranicza się jedynie do represji za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, ale ma na celu również zmotywowanie przedsiębiorców do respektowania nakazów lub zakazów wynikających z tej ustawy, przy czym jej wymiar musi być odczuwalny dla przedsiębiorcy. Z tego powodu w każdej sprawie należy ustalić, w jakiej wysokości kara pieniężna będzie spełniać postawione przed nią cele”.

W konsekwencji, Sąd miał również na uwadze okoliczność, że dopełnienie przedmiotowego obowiązku informacyjnego przez powoda i innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma bezpośredni wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków przez Prezesa UKE. Z tego względu istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Z tych wszystkich względów, w przekonaniu Sądu, kara w wysokości nałożonej przedmiotową decyzją jest relatywnie niska, z uwzględnieniem okoliczności, że powód nie był wcześniej karany, ale też adekwatne do zakresu naruszeń. Zdaniem Sądu nałożona kara pieniężna będzie odczuwalna dla powoda na tyle, by spełniła swoją funkcję represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się w przyszłości do obowiązującego porządku prawnego, jak również wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Zdaniem Sądu, każdy przypadek przekazania nieprawdziwych, czy niepełnych danych, o których mowa w powołanym przepisie, wpływa negatywnie na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali całego kraju. Wobec tego brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 189f § 1 k.p.a., albowiem zgodnie z jego treścią, organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Ze względu na wagę naruszenia wyższą niż znikoma, wobec stanu faktycznego niniejszej sprawy, brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński